on wälja jooksnud, siis pannewad neid seäl maal wärrawa postiks, ja neist sawad lauad ja kirriko-pengid tehtud.

Agga Amerika mehhed tapwad tedda teist wisi. Kui naad padidega temma juure aiawad, siis hüppab üks mees kaksite temma kaela peäle, ja temmal on üks wai käe, selle lööb ta temma pea augu sisse. Ta lähhäb siis kül keige mehhega hopis merre pöhja, agga nattukse aia pärrast tulleb jälle we peäle, sest et ta we sees ei woi hingata. Siis puhhub ta teisest august weel wet üllest, ja kui ta sedda on üllest puhhund, lööb mees teise waia weel temma pea augu sisse, ja nenda lämmatab ta tedda ärra. Agga seäl on hea süddamik mees tarwis, kes sedda julgeb tehha.

Pohja-ma mehhed, need moistwad weel ennam temmast prukida. Nemmad sõwad temma lihha, ja se on punnane ja sitke nenda kui weise lihha, ja temma nahhast teggewad saapud ja kingo; temma sisikonnast teggewad särka, ja temma hännast lönga ja niti, kellega naad omma särgid ja rided ömblewad.

2.

Iri-kammelist.

Need kammelid on kül illusad ja kanged, mis wahhest ka meie maal nähha on, ja need on need koorma kandjad kammelid, nende selgas söitwad inimessed, ja kandwad ka koormaid omma selgas üle heist liikmast teise, ja on kanged jooksma. Agga üks Inglis-ma mees on Amerika-maal need kammelid näinud, kelle nimmed iri-kammelid ehk kõrbe-kammelid on. Need on palso illusamad ja kangemad, kui need koorma kandjad kammelid. Keige sandimad nende iri-kamme-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1819, lk. 21